

גילוי

בראשות הרה"ג
ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'ביע אומר'
וארגון 'ענפים'

שמחת תורה

העניו הגדול ביותר בהיסטוריה

"ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר

ידעו ה' פנים אל פנים". מה מייחד את משה

רבנו? הרי היו נביאים רבים בישראל. מובא מעשה בספר תפארת ישראל: מלך אחד רצה לדעת מיהו משה רבנו. שלח צייר מיוחד שיצייר את פניו. כשהביאו את הציור לחכמים שמומחים בחכמת הפרצוף, אמרו למלך: על פי המראה הוא משחת, גאוותן, כעסן וקמצן. הפנים שלו חייבות להראות כך - כי אין מתנות חינם. הקדוש ברוך הוא לא נותן אור על אדם ואומר "אתה תהיה צדיק". משה נלחם מלחמת עולם עם היצר הרע שלו וניצח באופן מושלם, לכן "לא קם נביא כמשה".

הגמרא אומרת: "כל הגדול מחברו, יצרו גדול ממנו". שני אנשים ברחוב, לאחד יצר הרע חזק ולשני כלום - למה? כי נשמתו גבוהה יותר, ולכן יכול להגיע לגבהים גבוהים יותר, ולכן גם הנסיון קשה יותר. משה רבנו נולד עם כל המידות הרעות שיש לכולנו: קנאה, שנאה, כעס, גאווה, דיכאון. התורה אינה כותבת זאת, אבל כנראה שעד גיל שמונים עבד על עצמו עבודת חיים עד שהקדוש ברוך הוא נגלה אליו.

לקראת פטירתו, משה יכול היה להיות הגאווה הגדול ביותר - והיה לו על מה. חמישה מטרים גובה, פנים זוהרות עד שאי אפשר להסתכל מרוב קדושה, עשיר גדול, חכם כמעין המתגבר, מנהיג של כל העולם. כל תורתנו ממנו. ובכל זאת - "והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה". המידה היחידה

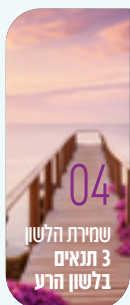
שבה התורה משבחת אותו היא הענווה. לא חכמתו, לא גבורתו, לא עושרו - רק הענווה.

אומר הרב דסלר: משה ידע שאילו נולד כדתן ואבירם, יתכן שהיה גרוע מהם, ואם הם היו נולדים כמשה - אולי היו טובים ממנו. לכן הצליח להיות שפל מול כל אחד. כגודל האמונה, כך גודל הענווה - כשעומדים מול הקדוש ברוך הוא, יודעים כמה אינך שווה כלום, וכל מה שיש לך הוא מתנה. רבי נחמן מברסלב מסביר: מכל האדם הוא חשב שהוא פחות מדתן ואבירם. לא היה אדם עלי אדמות שמשה לא אמר "הלוואי שהייתי כמוהו".

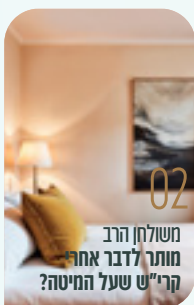
דבר זה מלמד אותנו להשקיע במקומות הנכונים. תמיד לזכור "מאין באת", שה' נותן לנו חיים. לשמוח בחלקנו. לא שלא לשמוח כשעשינו דברים טובים - להיפך, צריך לשמוח ולרשום את הטוב. אבל חייבים לדעת תמיד שזה רק בעזרת ה'. לעולם אל תאמר "אני יותר טוב ממישהו אחר". קיבלת מתנה - גם הוא קיבל. יש דברים שהוא טוב ממך ודברים שאתה טוב ממנו. "והחכמה מאין תימצא" - אדם שעושה את עצמו כ"אין", שם תימצא החכמה. זו הדרך של משה רבנו, וזו הדרך שלנו. הרמב"ם אומר: ההבדל בין שאר הנביאים למשה - נביא רגיל צריך לחכות, לקבל בחלום ובחידות. ואילו משה עומד ואומר "רבנו של עולם, צריך לדבר" ומיד ה' מדבר עמו. משה הרגיש עצמו קטן כלפי כל אדם. כגודל האמונה כך גודל הענווה.

כשעומדים מול הקדוש ברוך הוא יודעים כמה אנחנו אפס, וכל מה שיש לנו הוא מתנה מלמעלה. "והחכמה מאין תימצא" - אדם שעושה עצמו כ"אין", שם תימצא החכמה, שם תישרה רוח הקודש, ושם יזכה לכל הטוב שבעולם.

שבת שלום ומבורך וחג שמח!

04
שמירת הלשון
3 תנאים
בלשון הרע

02
משולחן הרב
מותר לדבר אחר-
קרי' ש שעל המיטה?

10
טעמי המקרא
מדוע אין 4 מינים
בשמחת תורה?

05
לאשת חייל
7:10 - שמחת
תורה

08
לחיות באמונה
חי מנהל לי את החיים

11
טסט לבגרות
לאהוב את הרב זה לא כוחמה

זמני שבת לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה	18:51	18:53	18:51*
ציאה	19:41	19:42	19:40
ר"ת	20:29	20:31	20:28

בירושלים: לנוהגים 40 דק' 18:32

אתפים באחזקת תורה!

מעל 180 אברכים לומדים בבניין "ביע אומר"
ואתם יכולים להיות חלק מזה!

לזכויות נצח חייגו < 03-8000770

שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

מי שטעה ואמר 'מוריד הטל', בימות הגשמים, האם צריך לחזור ולהתפלל?

טעה בימות הגשמים ולא אמר משיב הרוח ומוריד הגשם, אלא 'מוריד הטל', אם נזכר באמצע הברכה, טוב שיחזור לומר 'מוריד הגשם' וימשיך משם הלאה. ואם נזכר לאחר שכבר חתם ברוך אתה ה' מחיה המתים, ימשיך אתה קדוש, ואינו חוזר. ואפילו אם לא חתם הברכה, אלא רק הזכיר שם ה' אינו רשאי לומר 'למדני חוקיך', אלא יסיים מחיה המתים.

(שלחן ערוך סי' קיד סעיפים ה-ו. שו"ת יביע אומר ח"א א"ח סי' כב אות י-ג. שו"ת יחיה דעת ח"א סי' צא עמ' רפד) מי שטעה בימות החורף (לאחר ליל ז' מר-חשוון), ואמר 'ברך עלינו', האם צריך לחזור?

אם טעה בימות החורף (מליל ז' במר חשוון, שבו מתחילים לשאול על הגשמים בארץ ישראל, וקמן יתבאר הדין לבני חו"ל), ולא שאל טל ומטר, כלומר שלא אמר 'ברך עלינו', אלא 'ברכנו' כנהוג בימות הקיץ, אם נזכר קודם סיום הברכה, חוזר לראש הברכה ואומר 'ותן טל ומטר לברכה וכו' ומסיים כל הברכה על הסדר.

ואם נזכר רק לאחר שסיים הברכה קודם שהתחיל ברכת 'תקע בשופר' יאמר שם בין ברכה לברכה, 'ותן טל ומטר לברכה', וימשיך הלאה בתפילתו.

ואם נזכר לאחר שכבר התחיל ברכת 'תקע בשופר', ימשיך בתפילתו עד ברכת 'שמע קולינו', ולפני שיאמר 'כי אתה שומע תפילת כל פה', יאמר שם 'ותן טל ומטר לברכה'. ואם כבר סיים הברכה וחתם 'ברוך אתה ה', יאמר למדני חוקיך. ואם חתם הברכה, יאמר קודם תחילת ברכת רצה 'ותן טל ומטר לברכה'.

ואם כבר התחיל לומר 'רצה', חוזר ל-'ברך עלינו', וממשיך על ספר התפילה דהיינו תקע בשופר וכו', וכך הוא הדין, כל זמן שלא סיים תפילתו, שחוזר לברך עלינו, אבל אם כבר סיים תפילתו, אף על פי שעדיין לא פסע לאחוריו, חוזר לראש התפילה.

ודין זה שאם שכח חוזר לראש התפילה, אמור גם לגבי תפילת ערבית, אמנם בליל ז' במר-חשוון, נחלקו הפוסקים האם מי שטעה צריך לחזור, ולהלכה כל הדינים הנזכרים שייכים גם למי ששכח בערבית, רק שבאופן שחוזר ומתפלל, יחזור ויתפלל בתנאי של נדבה.

(ע"פ המבואר בשלחן ערוך סי' קיד סעיף ו. ובמג"א סי' קיז סק"ה. ובילקוט יוסף ח"ג סי' קיז עמ' עח-פ. אבל ע' משנ"ב שם ס"ק טו).

משלחן רבנו

לכבוד מורי ורבי ועטרת ראשי הגאון הגדול ר' יגאל כהן שליט"א.

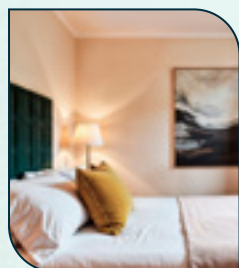
בתקופה האחרונה קיבלתי על עצמי להתחזק באמירת קריאת שמע שעל המיטה כל לילה, אבל הבנתי בשיעור תורה שאסור לדבר אחרי קריאת שמע המיטה, ואני מאוד מתקשה בקיום הלכה זאת, ורציתי לשאול את כבוד הרב שליט"א, כיצד עלי לנהוג האם עדיף במצב כזה שלא לומר את קריאת שמע שעל המיטה כלל, או שיש איזה פתרון אחר לפי ההלכה.

בתודה מראש. אבינועם כהן ירושלים.

לכבוד ידידי היקר הר"ר אבינועם כהן הי"ו. החונה בעיר הקודש והמקדש ירושלים.

אודות שאלת כבודו בענין דיבור אחרי קריאת שמע שעל המיטה. והנני להשיבך הקצרה.

כתב הרמ"א (סי' רלט סעיף א), ויקרא קריאת שמע סמוך למטתו, ואין אוכלים ושוחים ולא מדברים אחר קריאת שמע שעל מטתו אלא יישן מיד שנאמר אמרו בלבבכם על משכבם ודמו סלה. ולכן כתב המשנה ברורה (שם סק"ד), שאם תאב לשנות או שצריך לדבר דיבור נחוץ קודם ברכת המפיל מותר אבל לאחר ברכת המפיל אסור שבזה יהיה הפסק בין הברכה לשינה ע"כ. וביאור

הדברים היינו שכמו שאסור להפסיק בין הברכה לאכילה או בין הברכה למועשה המצווה, כן הוא גם בקריאת שמע שעל המיטה, אין להפסיק בין הברכה שהיא ברכת המפיל למועשה שהוא השינה, אולם בביאור הלכה (שם ד"ה סמוך למטתו), הביא בשם החי' אדם שהברכה היא על מנהגו של עולם, כלומר אינה פרטית על השינה של המברך אלא שבח כללי, וכמו ברכות השחר, ולדבריו גם אם קרה ובסוף לא ישן אין זה בגדר ברכה לבטלה כיון שהברכה היא על מנהגו של עולם, וכן כתב להוכיח מרן רבינו עובדיה זצ"ל בחזון עובדיה (ברכות עמ' תקה), ועל פי זה כתב שם שאם יש צורך כגון אם הילד בוכה מותר וצריך לדבר על לבו להרגיעו מותר להפסיק.

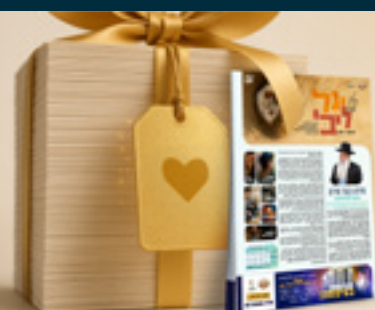
ולכן כתב בספר עמק יהושע (אחרון עמ' קסא אות יא) שעדיף להפסיק בדיבור כמה פעמים אחר ברכת המפיל, ובלבד שלא יישן אפילו פעם אחת בלי ברכת המפיל, והטעם לכך הוא כמו שכבר כתבנו שהברכה היא על מנהגו של עולם, ולכן גם אם קרה והיה ודיבר אין זה בגדר הפסק, וחס וחלילה ברכה לבטלה.

ולכן מסקנת הדברים: שתמשיך לקרוא בכל יום קריאת שמע שעל המיטה ותשתדל כמה שניתן שלא לדבר לאחר ברכת המפיל, ואם בכל זאת קרה והוצרכת לדבר יש להקל וזה עדיף מאשר שלא לומר קריאת שמע שעל המיטה כלל.

החתום בברכת כהנים באהבה יגאל כהן

להקדשה
התקשרו < 03-8000-770

מתנה אמיתית ליקיריכם

הקדישו שם בעלון שכולו לימוד וזיכוי הרבים כל התחזקות ולו מעט מקריאה בעלון 'יגל ליבי' תוסיף שפע וברכה להקדשה שלכם.

מדי
שבת

מתוך ספרו של מרן
ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל
הרב אחיה עובדיה

החכמה הגדולה שבבריא

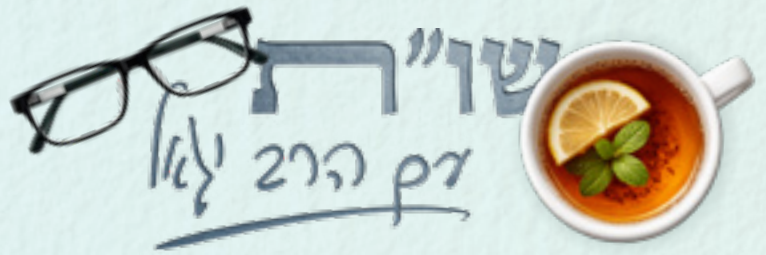

שמחת תורה ושמיני עצרת הם שני ימים נפרדים, אין קשר ביניהם. בחוץ לארץ הם לא מחוברים, שמיני עצרת לבד ושמחת תורה לבד, אבל כאן בארץ שניהם יחד. ומה מיוחד בשמחת תורה? שבכל שנה התורה מתחדשת עלינו ומתחילים אותה מחדש, וגם הרבה אנשים שהיו רחוקים מהתורה התקרבו לתורה וחזרו בתשובה. פעם רבי נסים אוחנה (מחפה) התווכח עם ערבי ונוצרי, והערבי אמר לנוצרי: אצלנו יש דברים שהעתקנו מהתורה, אז לפחות חלק מהדברים נכונים, אבל אתם אומרים שלא לוקים יש אשה ויש להם בן משותף, אתם נורמליים?! איך אתם אומרים דבר כזה?! ובסוף שניהם הסכימו שהתורה היא האמת.

היה אחד מהשומר הצעיר (שכולם שם חילוניים) שאמר: "אני רוצה ללכת לראות את איינשטיין" (שהיה נחשב בזמנו למדען הכי חכם). הלך אליו ואמר לו: אתה החכם הגדול שמבין את החכמה שיש בעולם וביקום ובקוסמוס (הכל אותו דבר, כל אחד איך שהוא קורא לזה). אמר לו: תדע לך שאנחנו לא יודעים כלום, אנחנו כמו ילדים קטנים שמשחקים בצדפים שעל שפת הים! יש צדפים בשפת הים ואנחנו משחקים בהם, אבל לים עצמו עדיין לא נכנסנו. כמה חכמה יש בבריא ובגוף של האדם! בכל אטום בגוף שלנו יש אלפי תאים של די-אן-אי, וזה רמזו בספר תהלים (קמה, ה): "הדר כבוד הודך, ודברי נפלאותיך אשיחה", "דברי נפלאותיך אשיחה" ראשי תיבות דנ"א. ובזמנו של איינשטיין עדיין לא ידעו על הדנ"א, איינשטיין לא הכיר את הדנ"א.

יש הרבה דברים שפעם היו בטוחים בהם שהם כך, והיום התגלה אחרת. פעם חשבו שהשמש מסתובבת סביב כדור הארץ, עד שגילו שהשמש אינה מסתובבת, אלא כדור הארץ מסתובב סביב השמש. אנחנו לא יודעים כלום מחכמתו של בורא עולם, ואנחנו בידים שלו. וירוס אחד יכול לבוא על האדם, ואם לא תהיה לו תרופה לזה הוא ימות. אומות העולם נגדנו, אם הקדוש ברוך הוא לא יהיה אתנו - הם ישברו אותנו, ואם הקדוש ברוך הוא יהיה אתנו - אנחנו נצח אותם. לכן צריך להתפלל, ולקרוא תהלים, ולתת צדקה, ולהיות באהבה ואחוה ורעות.

לרכישת הספר מדי שבת << 053-3178863

הלל: עד היכן צריך לעשות מים אחרונים?

הלל:

כתב מרן בסי' קפא שמים אחרונים צריכים להיות עד הפרק השני של האצבעות, ומי ששם טיפות מים בראשי האצבעות לא יצא ידי חובה. וז"ל המשנ"ב: 'דרע עלי המעשה אשר ראיתי שיש אנשים הוזהרים במים אחרונים אבל אינם יוצאים ידי חובה כלל וכלל, דאינם נותנים כי אם איזה טיפים על ראשי האצבעות'. ע"כ. [ועיין באדרת יעקב על הבן איש חי שכתב שם שצריכים להיזהר שמביאים מעט מים לכל המסובין ולא נוטלין כל הצורך]. והגר"א והב"ח (שלח לך אות יב) כתבו: נוטלים עד הפרק השלישי, וכתב הב"ח דראש הפרק השלישי בקלל. ולכן לכתחילה צריך ליטול עד סוף הפרק השלישי.

הלל: יש מאפיות שיש שם טאבון, וכתוב שכל מה שנכנס לטאבון 'בחזקת חלבי', מה זה אומר 'בחזקת חלבי'??

הלל:

לספרדים אין מושג של 'בחזקת חלבי'. אך עכ"פ צריך לדון כל מקרה לגופו ובמקרה של טאבון המצוי כיום שהוא גדול ופתוח, אם מכניסים אליו דבר פרווה בשקית נייר נפרדת או במגש נקי, וגם מקפידים שלא לקחת עם אותם מלקחיים, אזי אע"פ ששמים שם בדרך כלל חלבי, ואפילו היה שם מאפה חלבי במגש אחר בשעה ששמו מגש פרווה, מ"מ היות והתנור גדול ופתוח, יכול לאכול את המאפה הפרווה גם מי שבשרי, ואפילו עם בשר, כמבואר במרן (י"ד בס"ז צ"ט ד): פת שאפאה עם בשר בתנור גדול [ע"ש שיעור התנור] אם פתוח, מותר לאוכלו עם חלב. ע"כ.

הלל: הייתי בצפון, וכשיצאתי עם הרכב מהחניה, פגעתי ברכב שחנה לידי. ואח"כ התברר לי שהרכב שייך לאינו יהודי, האם אני מחויב להשאיר פרטים?

הלל:

אע"פ שגזל עכו"ם אסור כמבואר ברבנו יונה, הטור ומרן הש"ע. וביארו: אסור להזיק את השני מדין לא תגזול. ולכן לכתחילה אסור להזיק אפילו גוי. אבל אם כבר הזיק יעוין בנתיבות המשפט שסובר שאין חיוב להשיב לעכו"ם. ואע"פ שיש חולקים יכול לטעון 'דקים לי כהפוטרים', ולכן אינו חייב להודיע, וכל זה בתנאי שלא יהיה חילול ה', דהיינו שלא ראו אותו. ואם רוצה להשאיר פרטים בשביל לקדש שם שמים, שיפארו וישבחו את עם ישראל, אשריו ואשרי חלקו.

הלל: אשה המוכרת ללמוד נהיגה האם יכולה ללמוד אצל גבר?

הלל:

על זה אפשר לומר מה שכתבו חז"ל: 'הרחק מן הכיעור ומן הדומה לו'. וכמו שכתב מרן (סי' ע סעיף כא): 'הרחק מן הנשים מאוד מאוד והיות ויש חשש לקירוב הדעת, ולפעמים יכולים להגיע גם לידי נגיעה ח"ו. לכן ראוי והגון להקפיד שאיש ילמד אצל איש ואשה אצל אשה.

ביחד נותנים לתינוקות התחלה טובה

עמותת "ענפים" בראשות הרב יגאל כהן פועלת כדי להושיט יד לאותן משפחות שנמצאות במצוקה כלכלית. מטרונות, טיטולים, מגבונים, לולים וכל מה שתינוק צריך כדי לגדול בנחת.

בתרומה שלכם אתם מאכילים בפועל תינוקות רעבים | בואו להיות חלק < 03-8000-770

שמירת הלשון
הרב אהוד מולאי
מחבר הספר "ואהבת לרעך כמוך"

לשון הרע לתועלת

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת יהודי חכם, שבאהבת ישראל הוא מורם מעם, מסתכל על כולם בעין טובה, שזה אצל הבורא מידה אהובה, ולחיוזק האחדות היא מידה חשובה.

האם מותר לאב לומר לילדיו או רב לתלמידיו, על אדם שעושה עבירות, או בעל מידות רעות, שלא יהיו בסביבתו, ולא ילמדו ממדתו, כי מידי פעם שומעים, מאחורי הקלעים, על מעשים לא טובים, שעושים אנשים, שבנינו מסתובבים.

ועניתי לאותו יהודי אוהב, שכל אחד מעם ישראל אצלו בלב. שכותב הרב חפץ חיים, בספרו המדהים (כלל ד, הלכה יד), שמותר ונכון ואף מצוה לאב לספר לבניו, או הרב לתלמידיו, שאדם פלוני עושה מעשים לא טובים, כדי שיתרחקו ממנו הבנים. או שיש לו מידות לא טובות, ובקרבנו לא להיות, כדי שלא ילמדו ממעשיו, ויתרחקו ממעלליו. וטעם ההיתר בזה הדבר, בספר החפץ חיים מבואר (שם), שכל מה שהזהירה התורה, שאיסור לשון הרע הוא דבר נורא, אפילו כשאומר דברים של אמת, ואת הדברים יכול לאמת, זה דוקא אם כוונת המספר לבזות את חברו, ולשמוח בקולנו, אבל אם כוונתו רק לתועלת, באופן זה ליצר הרע הוא סוגר את הדלת. כגון שמספר לשון הרע על פלוני לאחרים, למנוע אותם ללמוד ממעשיו הרעים. רק צריך לשים לב לשלושה תנאים, שלפני שמספר הם מתקיימים:

(א) שיכוון לתועלת ולא מצד שנאה אישית, שלא אורב לחברו בצורה חרישית. (ב) אם ראה את המעשים הרעים בעצמו, אז דבר זה בודאי מותר לאומרו, ולספר זאת בצורה החלטית, ולא רק בצורה כללית. אבל אם לא ראה דבר זה בעצמו, אלא רק שמע מחברו, יאמר לבניו או לתלמידו, שכך 'שמע' שאומרים עליו, שעושה מעשים לא טובים, וצריך להרחיק ממנו את כל החברים. (ג) להסביר לשומע שאין בזה איסור לשון הרע, ובאופן זה כך רצון התורה, ואף מצוה יש בדבר, כדי שהאחר יהיה נזהר. כדי שלא יתמה הבן על האב, או התלמידים על הרב, שתמיד מחנכם שדברי גנאי אסור לדבר, ועכשיו נראה שאת עצמו הוא סותר, וכן כדי שלא ילמד השומע שמותר לדבר לשון הרע, שזה ודאי לא כוונת התורה.

נזכה תמיד לשמוע ולדבר על עם ישראל תמיד רק טוב, וכל אחד מעם ישראל לאהוב, אמן כן יהי רצון.

ניתן לשמוע חיוזק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1.)

להורדת החוברת סרקו

דרר חדשה
הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

אתה בעל הבית

העליה שלב אחר שלב

הרב מפוניבז' זיע"א אמר בשם רבי ירוחם ממיר זיע"א: על הפסוק (סוף פרשת יתרו) "ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערוותך עליו", "יש לנו ללמוד מהמזבח שאי אפשר לקפוץ עליו אלא לעלות לאט לאט. ואמר רבי ירוחם כי מי שקופץ על הסולם ורוצה לעלות מהר כל אחד יודע מה קורה - הוא נופל אי אפשר לקפוץ על הסולם. אלא יש דרך: יש ראש ישיבה, יש משגיח, שידועים ומלמדים כיצד להתנהג ואיך צריכים ללכת.

אם קופצים ומחליטים "אני רוצה להיות גדול מחר" אז נופלים, זה לא הולך, צריך לעלות על ה"כשב" לאט לאט עקב בצד אגודל, כך היא דרך העליה. ועלה האדם לרבי אברהם ברמן זיע"א (עמוד ק"ז).

פלא פלאים

מעשה בחסיד שהיה אוהב לשמוע מוסר. ושאל תמיד להתחזק כמה שיותר בתורה ויראת שמים. בערב שבת, לאחר סעודת השבת, יצא לטיול עם אשתו והילדים. בדרכו הוא רואה שהחניה ריקה, הרכב לא נמצא שם. אז הוא חשב בינו לבין עצמו מה לעשות, הרי למשטרה אני לא יכול להתקשר שהרי זה לא פיקוח נפש, אז מה עושים? מתחזקים באמונה זה רצון ה' והכל לטובה. בצאת השבת לאחר תפילת ערבית, פלא פלאים. הוא ראה את הרכב ממש כמו שהיה, ורק על השמשה יש מכתב ושם כתוב: "סליחה אדוני שגנבתי לך את הרכב ועשיתי לך עוגמת נפש, אני ממש מצטער, לצערי הרב הייתי רשע. וכשנסעתי פתחתי את הטיפ שלך, ושמעתי הרצאה מרבי ניסים יגן זיע"א ששינתה לי את החיים. חזרתי בתשובה שלמה. וחופץ מסליחה אני מודה לך מאוד". נתיבי אור (עמוד תפ"ז).

אחים יקרים! לימוד המוסר מחזק ופועל רבות, בין מעט ובין הרבה וגם אם לא מרגישים שלימוד המוסר מועיל ומשפיע.

חשבון נפש

אחד מהנשקים של היצר הרע זה לתת לאדם להרגיש שהכל בסדר והכל טוב ואין מה לדאוג והאדם חולם ולאחר תקופה הוא רואה איפה הוא נמצא ה' ירחם אחים יקרים! צריכים לדעת שיש חשיבות רבה מאוד לעשות בכל יום חשבון נפש מה לא הייתי בסדר, מה אפשר לתקן, מה צריך לשפר, ועל ידי כך האדם נמנע מלהגיע למקומות רחוקים.

טשטוש המטרה

אחים יקרים! צריכים לדעת שצריך זהירות רבה מהיצר הרע אשר עושה דבר רע מאוד והוא טשטוש המטרה, רוצה לומר שפעמים רבות היצר הרע משכיח לאדם את תכלית החיים ואת סיבת קיומנו בעולם.

ולכן כתב הרמח"ל זיע"א בתחילת ספרו מסילת ישרים: "יסוד החסידות ושורש העבודה התמימה הוא שיתברר ויתאמת אצל האדם מה חובתו בעולמו ולמה צריך שישים מבטו ומגמתו בכל אשר הוא עמל כל ימי חייו".

וכל המעיין בדברי רבינו המסילת ישרים בפתיחת סיפרו וילמד את זה בשפתים דולקות בהתפעלות מתחזק מאוד מפני שהיצר הרע משכיח לאדם ואפילו הגדול ביותר את תכלית החיים.

לכל שאלה הלכתית בכל נושא,
יש לה תשובה מיידיית בקו ההלכתי
"שאל את הרב" בבית ההוראה
בראשות הרב נריה ברבי
ובנשיאות הרב יגאל כהן

עכשיו זה פשוט וקל - חייגו 2381*

e' משיחין בשעת הצורך
העלמה

שאל את הרב

לגימות של השראה הרב יצחק פגור נח המיקוד

קלייד ביטי (Clyde Beatty) נולד באוהיו, ארה"ב, בשנת 1903. כשהוא היה נער צעיר, הוא עזב את ביתו והצטרף לקרקס כעובד ניקיון בכלובים. עם השנים שחלפו, התקדם קלייד מעבודתו כנער כלובים והיה לאחד מצוות הבידור. הוא התפרסם בעיקר בעקבות "מופעי קרבות", בהם היה מכניס לתוך זירת הקרקס בו זמנית אריות, נמרים ופומות, ומאלף את כל הקבוצה במופע משותף. אך פה מגיעה הנקודה החשובה ביותר... בעוד שבמקצוע של מאלף חיות טרף רוב המאלפים מצאו את מותם בתוך זירת האילוף, ביטי חי והמשיך להופיע אל תוך שנות השישים שלו, ובסופו של דבר מה שהכריע אותו היה מחלת הסרטן, ולא אריה.

איך הוא הצליח לשרוד במקום שאחרים לא? זה היה רעיון אחד פשוט. קלייד ביטי היה מאלף האריות הראשון שהכניס איתו לזירה כסא.

התמונה הקלאסית של מאלף אריות הינה מאלף שעומד מול אריה, ביד אחת שלו ישנו שוט, וביד השנייה - כסא, כשארבע רגלי הכסא פונות לכיוון האריה. כולם מתמקדים בשוט, אבל הוא בעיקר בשביל ה"שוואו". במציאות - זה הכיסא שעושה את עיקר העבודה. כשהמאלף מחזיק את הכסא אל מול פניו של האריה, האריה מנסה להתרכז בכל ארבע הרגלים של הכיסא בו זמנית. כשהריכוז שלו מתחלק, האריה מתבלבל, והוא לא יודע מה לעשות עכשיו. כשניצבות בפניו כל כך הרבה אופציות, האריה פשוט בוחר לקפוא ולהמתין, במקום לתקוף את האדם שמחזיק בכסא. כמה פעמים אנו מוצאים את עצמנו במצבו של האריה, כשיש בפנינו מספר אופציות, מספר דברים שאנו רוצים להשיג, ואנחנו מתבלבלים ופשוט לא עושים כלום?

"אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שכתבי בבית ה' כל ימי חיי...". דוד המלך התמקד בדבר אחד, "אחת שאלתי... אותה אבקש". בשמחת תורה אנחנו בוחרים בדבר אחד - בדבקות בקב"ה באמצעות התורה, ואז השמחה גואה. יהי רצון שנזכה לדעת מה אנו רוצים בחיים, לדעת מה באמת חשוב ומה פחות, להיות מדויקים, ולא להתבלבל בדרך.

"כשהכל חשוב, שום דבר לא באמת חשוב. תבחר במה להתמקד."

הבחור שלא האמין

יש בחורים שבשלב מסוים מתחילים להאמין למה שאומרים עליהם יותר מאשר למה שהם מרגישים בלב, וגם אני הייתי אחד מהם. בשנים הראשונות בשיבה עוד ניסיתי בכל הכח להצליח. קמתי בזמן, התאמצתי בלימוד, רציתי לשמח את ההורים ואת הר"מים שלי. אבל לאט לאט התחלתי ליפול. פעם אחת איחרתי, אחר כך הפסדתי סדר, אחר כך כבר היה לי קשה להתרכז בגמרא. ככל שניסיתי יותר, כך הרגשתי שאני מצליח פחות.

לאט לאט התחילו להגיע המשפטים. "אתה חייב להתעורר". "אתה מבזבז את הכישורונות שלך". "ככה לא תגיע רחוק". אני יודע שכולם התכוונו לטוב, אבל אחרי ששומעים את אותם משפטים שוב ושוב, מתחילים להאמין שאולי באמת אין ממך הרבה תקווה. גם אני התחלתי להסתכל על עצמי דרך העיניים של אחרים. כבר לא ראיתי את הבחור שרוצה להצליח, אלא רק את כל הכישלונות שלו.

בבית כבר לא ידעו מה לעשות איתי. כל שיחה עם אבא נגמרה במתח, אמא ניסתה לעודד אבל ראיתי שגם היא מודאגת. בשיבה היו כאלה שכבר הרימו ידיים. שמעתי פעם מישו אומר עליי, "חבל עליו, כנראה ממנו כבר לא יצא הרבה". הוא לא ידע ששמעתי את המשפט הזה, אבל הוא נכנס לי עמוק ללב.

היו ימים שכמעט האמנתי שזה באמת הסיפור שלי. אמרתי לעצמי שאולי כולם צודקים, אולי באמת אני לא מסוגל להשתנות. אולי זה מי שאני. ואז קרה משהו קטן ששינה לי את כל החיים.

אחד מאנשי הצוות קרא לי לשיחה. הייתי בטוח שגם הפעם אשמע עוד נאום על אחריות והתמדה. אבל במקום זה הוא הסתכל עליי ואמר, "אני לא יודע מה יהיה בעוד שנה, אבל דבר אחד אני כן יודע. אסור לך לוותר על עצמך רק בגלל שאחרים כבר התייאשו".

המשפט הזה לא עזב אותי. באותו ערב ישבתי לבד וחשבתי לעצמי שאולי הגיע הזמן להפסיק לחכות שמישהו אחר יאמין בי. אולי אני צריך להיות הראשון שעושה את זה. לא קרה נס. למחרת לא הפכתי לבחור הכי מתמיד בשיבה. היו עוד נפילות, עוד ימים קשים, עוד רגעים שרציתי להרים ידיים. אבל בכל פעם שנפלתי חזרתי להזכיר לעצמי שאני לא הכישלון שלי. שאני יכול ליפול ועדיין לבחור לקום.

עברו חודשים. לאט לאט התחלתי לבנות לעצמי סדר יום קטן, להציב מטרות שאוכל לעמוד בהן, לשמוח בכל התקדמות גם אם היא נאמנה לאחרים קטנה. ודווקא מהמקום הזה התחיל להגיע השינוי האמיתי. הר"מים התחילו לראות אותי אחרת, ההורים שלי חזרו לחייך, אבל יותר מכל, אני חזרתי להסתכל על עצמי בעיניים אחרות.

היום, כשאני מסתכל לאחור, אני מבין שהרגע ששינה את החיים שלי לא היה הרגע שבו אחרים התחילו להאמין בי, אלא הרגע שבו הפסקתי למדוד את עצמי לפי הייאוש של הסביבה ובחרתי להאמין בעצמי. כי לפעמים הצעד הראשון בדרך להצלחה הוא לא להוכיח לכולם שהם טעו, אלא להפסיק להאמין לקול שאומר לך שאתה כבר לא יכול להשתנות.

לפעמים חספיה שמישהו יקשיב נכון בזמן

נדי לעצור הידרדרות בבית.

מוקד תמיכה והדרכה להורים בהכוונת הרב אסף זכריה

ימים א'-ה' | 23:00-22:00 | 054-8420996

סדקי את הקוד
והשאירי פניה

מתחזקת
מהסרטונים
ולא יודעת איך
להמשיך?

יש לך שאלות
באמונה?

מעוניינת בשיעורי
תורה ליד הבית?

ענפים זה הבית שלנו

הפתח אל האמות

איכות הסביבה האנושית

המתוקים פגשו אמא חסרת סבלנות. במשך שנה שלמה הסתובבתי בתחושה שאני כבר לא "שושי המקורית", ואנרגיות מרוקנות ליוו את כל סדר היומי שלי.

התפנית הגדולה הגיעה בשבת אחת שבה התארחנו אצל הוריי. אבא שלי, שעניניו הטובות לא מפספסות דבר, קלט מיד שמשוהו מקולקל במנגנון השמחה שלי. הוא חיכה לרגע הרגוע של אחרי הסעודה, והזמין אותי לשיחה בחצר לצד כוס התה הנצחית שלו.

"מה קרה, שושי?" הוא שאל בעדינות, תוך שהוא בוחן אותי במבט חם.

"כלום, אבא, הכל בסדר", ניסיתי להתחמק. "אין דבר כזה כלום", אמר בנחישות בחיוך קל. "את לא אותה שושי השמחה שלנו. ספרי לי, מה השתנה אצלך בשנה האחרונה?"

ישבתי מולו, ומתוך רצון לפרוק, התחלתי לספר לו בתמימות על הקשר המחודש עם החברה מהסמינר, על השיחות הארוכות שלנו ועל ראיית העולם שלה.

אבא הקשיב בשקט, לקח עוד לגימה מהתה, ואז עצר אותי.

"שושי", הוא אמר, "לפי מה שאת מספרת לי, את קשורה לחברה שרואה את העולם דרך משקפיים שחורים. היא מתלוננת על הכל, ועל כל אדם יש לה מה לומר. אני אמנם לא חכם גדול, אבל יש לי כבר קילומטראז' בחיים:

חדשה, והחיים זרמו על מי מנוחות. ברוך ה', למדתי להעריך ולשמוח במה שיש לי: בעל מדהים וילדים מתוקים ומחונכים.

אבל אז, בדיוק כשמלאו עשור לנישואינו, נכנסה לחיי מחדש חברה קרובה מימי הסמינר. בהתחלה זה היה תמים ונחמד - פגישות קצרות, שיחות טלפון ארוכות, והחלפת חוויות מעלות ניחוח של נוסטלגיה. אלא שלאט לאט, בלי שארגיש, הקשר הזה הלך והתעצם והפך לתופס נפח מרכזי ביום-יום שלי.

ואז התחילה הדרמה השקטה. פתאום, בלי שום סיבה נראית לעין, הרגשתי שאני פשוט לא מאושרת. משהו בי התחיל לחלחל. תמיד היה חסר לי משהו, תמיד רציתי יותר, והרגשתי שמפסל התסכול שלי עולה. המרמור הזה, שהפך לדייר קבע בתוכי, הורגש היטב בבית. בעלי היקר יואלי לא הבין איזו רוח שטות נחתה עליו, והילדים

התוצאה היתה מיידית ומדהימה. פתאום קלטתי כמה תלונות וביקורת ספגתי בכל שיחה, וכמה הלב שלי היה פתוח לשמוע רק את הרע שבחיים בלי ששמתי לב. ברגע שהצינור הזה נסגר, השמחה, הסבלנות והרוגע חזרו אליי ואל הבית שלי. הבנתי עד כמה הסביבה שלנו מעצבת את עולמנו הפנימי.

אני שושי (34), ואת יום האירוסין שלי - ה"וורט" המרגש עם בעלי היקר יואלי - אני זוכרת כאילו זה היה אתמול.

אבא שלי, שתמיד ידע לקלוע למטרה בחיוך ובחכמת חיים שנונה, קרא לי לצד "שושי", הוא אמר לי בטון אבהי וחם, "תלמדי מאמא. אצל אמא, קודם כל נמצאים בעלה והילדים. זה הלב. אחר כך - חברות. נכון, חשוב מאוד שיהיו לך חברות טובות, כי הן כמו מראה שדרכה את מתמודדת ומכירה את עצמך, אבל אל תתני לאף אחד להסיט אותך מהמסלול. את בונה את הבית שלך, וזה תמיד במקום הראשון". הדברים נכנסו לי ישר ללב. יצאתי לדרך

לפעמים שאלה הלכתית מלווה אותנו לכל אורך היום

במקום לדחות, לנחש או להסתפק אפשר לקבל תשובה ברורה ומיידית בקו ההלכה "שאל את הרב" בראשות הרב נריה ברבי ובנשיאות הרב יגאל כהן

עכשיו זה פשוט וקל < **חייגו 2381***

**חשא
כנד**

**שאלה
הלכתית
לא חייבת להיות**

לגדל בחכמה

הרב משה פינטו
ראש ישיבת 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

סוד העמל בשמחת תורה

אמר בפרשה "אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינָי כָּל יִשְׂרָאֵל". רש"י מבאר שפסוק זה מתייחס דווקא למעשה שבירת הלוחות - פעולה שבה שיבח הקב"ה את משה באומרו: "ישר כחך ששיברת". ויש להבין, כיצד יתכן שלאחר שורת ניסים פלאיים, כדוגמת קריעת ים סוף והורדת המן, השבח הגדול ביותר למשה רבינו שנבחר לחתום בו את התורה הוא דווקא מעשה שנראה על פניו כחורבן ושבירה?

מבארים בעלי המוסר שהתשובה נעוצה בהבדל היסודי שבין שני סוגי הלוחות. הלוחות הראשונים, שתוארו כ"מעשה אלוקים", יצגו שלמות רוחנית נשגבת ללא כל שכחה וללא יגיעה, עולם של מלאכי השרת. לעומת זאת, בלוחות השניים נאמר למשה רבנו: "פסל לך". לוחות אלו, שעמם ניתנה התורה שבעל פה, מסמלים עשייה אנושית רבה, יגיעה, עמל רב, וגם שכחה.

התכלית איננה קבלה פסיבית של ידע שמימי, אלא יצירת "קניין תורה" אמיתי. וכדרשת חז"ל: "תורה ציוה לנו וכו' מורשה" לשון "מאורסה". בניגוד לירושה המגיעה לאדם ללא מאמץ מצדו, קשר של אירוסין דורש תמיד חיזור והשקעה מרובה. משה רבנו הוריד את התורה מעולם המלאכים לעולם המעשה היומיומי שלנו, והפך אותה לתורת חיים שהאדם קונה בעמלו האישי והמתמיד.

אם כך, מדוע ניתנו הלוחות הראשונים? אלא כפי שהעובר לומד תורה ומשכחים לו אותה כדי להותיר רושם חזק בנשמתו, כך הלוחות הראשונים נועדו לטבוע בעם ישראל את האמת האלוקית, כדי שעמל התורה שלנו תמיד ישאף לאותה בהירות עליונה. לכן לוחות ושברי לוחות מונחים יחד בארון הברית. עולם היגיעה הקשה שלנו זקוק תמיד לסייעתא דשמיא עליונה. אותה הברקה פתאומית בהבנת סוגיה מורכבת, היא ניצוץ טהור מאותם שברים המרומם את הלומד מעל לחומר.

שבירת הלוחות הקדושים היתה הכרחית לחלוטין בעקבות חטא העגל. במעמד הר סיני הגיעו בני ישראל למדרגת אדם הראשון קודם החטא, מצב נעלה שהתאים בדיוק ללוחות הראשונים. משהביא החטא לנפילה כואבת לעולם של יצר הרע, הבין משה ברוח קודשו שעולם שבור כזה זקוק לתורה של מאמץ ובידור ועל כך בדיוק הודה לו הקב"ה.

זהו סוד השמחה ביום שמחת תורה על הזכות הכבירה שנפלה בחלקנו להיות עמלי תורה ולזכות לקרבת אלוקים.

כשאנחנו נמצאים בסביבת אנשים שתמיד מתוסכלים ומתלוננים - אנחנו נהפכים בעצמנו לממורמרים. תוריד את עוצמת הקשר הזה, ותראי פלאים".

התקשיתי לקבל את דבריו. "אבא", אמרתי לו בכבוד, "אתה לא מבין, היא אשה מדהימה ויראת שמיים!"

אבא חיך ואמר: "זה לא סתירה, שושי. אדם יכול להיות צדיק גדול - ועדיין להיות ממורמר. תקיפי את עצמך בחברות שמביאות איתן אנרגיה טובה ומחשבות טובות". ובחיוך הטיפוסי שלו, הוא התחיל לזמזם את הניגון הידוע: "מחשבות טובות... דיבורים טובים..."

החלטתי להקשיב לעצתו. הורדתי במינון, והפכתי את הקשר ל"קשר מסדרון" נימוסי.

התוצאה היתה מיידית ומדהימה. פתאום קלטתי כמה תלונות וביקורת ספגתי בכל שיחה, וכמה הלב שלי היה פתוח לשמוע רק את הרע שבחיים בלי ששמתי לב. ברגע שהצינור הזה נסגר, השמחה, הסבלנות והרוגע חזרו אליי ואל הבית שלי. הבנתי עד כמה הסביבה שלנו מעצבת את עולמנו הפנימי.

תחשבו על הלב שלכם כמו על סלון מעוצב: הייתם מכניסים אליו בכיף אורח שנכנס עם מגפיים מלאים בבוץ ומתחיל ללכלך את השטיח? ברור שלא! אז למה אנחנו מסכימים לפתוח את הדלת לאנשים שמביאים איתם שקים של מרמור ותלונות? כמובן, שכשידיד או חבר קרוב עובר תקופה מורכבת, משבר או קושי אמיתי - זה בדיוק הזמן להתגייס, לתמוך, להקשיב ולהושיט יד מכל הלב.

אבל בין זה לבין חיבור לדפוס קבוע של אדם שתמיד רואה את העולם דרך משקפיים שחורים. הוא לא רק מרוקן אותך מאנרגיה - הוא מנסה, בלי לשים לב, לסדוק לך את התפיסה הבסיסית של האמונה. לאט לאט מפסיקים לראות את הברכה, את המתנות הקטנות של היום-יום ואת ההודיה לבורא עולם על מה שיש. הדיבורים האלו הופכים לזיהום אוויר תודעתי. כשאתם מקשיבים לתלונות סדרתיות, אתם לא באמת מביעים אמפתיה - אתם פשוט שואפים את העשן של המדורה של מישהו אחר, והעשן הזה נכנס איתכם ישר לתוך הבית, אל מול הבעל והילדים.

כשאתם מקיפים את עצמכם באנשים שמסתכלים על החיים בעין טובה, פתאום יש חמצן לנשום, והלב מתמלא מחדש בשמחה, בסבלנות ובאור.

האנשים שאתה מכניס לחיך הם הצינור שדרכו זורמות האנרגיות לחיים שלך.

מאז אותו מקרה, מפלס החרדה שלי בחודש אב ירד פלאים. אני עושה את ההשתדלות שלי, אבל משאיר את הרישום האמיתי למי שמנהל את העולם באמת.

ניתן לשלוח סיפורים למערכת בכתובת: anafeam3@gmail.com

מוזמנים לשיעורי
אמונה והלכה מפי
הרב יגאל כהן
במדרשת 'פסגות'

לבירורים בוואטסאפ
058-7736363

ימי ראשון ורביעי
19:30
רח' גליס 37, פ"ת

השיעורים
הקבועים

של הרב
יגאל
כהן

לחיות
באמונה
הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

יצר הרע ימצא איך לשכנע אותך

לא מעט פעמים בחיים אנו מקבלות על עצמנו לעשות איזה שינוי לטובה, איזשהו מעשה טוב, למשל: לעבוד על השלום בבית ולהשקיע יותר בזוגיות, לעבוד על מידת הכעס ולהיות יותר רגועה בבית, לחנך את הילדים עם יותר מחמאות וחיבוקים ופחות ביקורת ועצבים, אני מקבלת, אני רוצה, אני אפילו מנסה... אבל זה לא מחזיק מעמד.

מדוע?

ברגע שבאה נפילה קטנה ראשונה, אני מיד מבינה שאין לי סיכוי ואני מוותרת על כל העניין.

אשה שהחליטה שממחר בבוקר היא הולכת לקום רגועה, להכין את הילדים למסגרות בנחת, בשמחה, עם חיוך ובלי לחץ, בלי צעקות, בלי עצבים, בלי הערות. שילכו למסגרות עם אנרגיות חיוביות והרגשה טובה. אממה... יצר הרע חכם. הוא לא יגיד לה מהתחלה: "עזבי, אין לך סיכוי...", הוא יגיד לה: "בטח, מחר בבוקר תקומי חדשה! ואת תצליחי!" ואז באמצע

הלילה יקרה משהו שיעיר אותה... אולי התינוקת הקטנה תבכה, אולי היא תקום לשתות ולא תצליח להירדם, אולי יהיה רעש מהשכנים... יצר הרע כבר ימצא משהו שיגרם לה לא לישון טוב... ואז היא תמצא את עצמה מתעוררת בבוקר בקושי רב, עייפה כ"כ ובעיקר - עצבנית וחסרת מנוחה! מתעוררת ברגע האחרון, מלחיצה את הילדים להתארגן, כועסת, צועקת,

ממהרת... ואז אומרת לעצמה: "אין לי סיכוי לשנות את זה!".

מישהי מגיעה לשיעור תורה, מתמלאת באמונה ויראת שמיים, למחרת היא מתעוררת כמו לביאה! "זהו, היום אני רק בשמחה! אין יותר עצבות וכעס", ואז האוטובוס מאחר או חלילה התנגשו ברכב שלה מאחורה, נשפך עליה כל הקפה - נפילה קטנה והיא אומרת לעצמה: "חבל על הזמן שלי, אני לא יכולה לשנות את זה, זה לא בשבילי".

זה תפקידו של היצר הרע, הוא תמיד ישכנע אותך שאם התחלת ליפול, את פשוט תמשיכי ליפול, הוא ישכנע אותך לוותר ושאת פשוט לא מסוגלת, שחבל על המאמץ שלך... שאם את למטה - שם את הולכת להישאר... אבל זה התפקיד שלו, הזקן הכסיל, לקלקל לי... ואני, מבלי לשים לב, מקשיבה לו ומוותרת.

אני חייבת לחזור ולומר לעצמי כל הזמן: "היום אני קמה. אם אני אפול - בורא עולם אתי, אז אני אקום שוב". הנפילה היא דבר מפתיד! אני חושבת שאין דבר שמזעזע לך את הלב יותר מאשר שאת רגילה לחיות אמונה ולפתע את מרגישה שאת נחלשת... את ממש מרגישה שהאדמה רועדת לך מתחת לרגליים! לפני שנגיע למצב של הירידה הרוחנית ומה עובר עלינו כשזה קורה, בואי נבין למה זה קורה.

נשים בהלכה

הרב נחיה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

האם מותר לשלב אצבעות הידיים?

לפי הקבלה אסור לחבר ולשלב אצבעות יד ימינו עם אצבעות יד שמאלו, כיון שכוחות עליונים ימניים ושמאליים ואין לערבם. אבל לפי הפשט אין בכך איסור כלל, ויש אומרים שאף לפי הקבלה, אין איסור בכך איסור, אלא כשעושה כן בלא שימת לב, אותו וסימן להתעוררות הדינים עליו משמייים. אך כאמור

לפי עיקר הלכה הדבר מותר

(ע' זוהר הקדוש פרשת ויקרא דף כד ע"א. והזהיר ע"כ מהרח"ו בשער המצוות פרשת עקב. וכן בשער רוח הקודש דף יב ע"א. והרמ"ק בספר אור החמה ח"ג דף ט"ו ע"ד, ובתומר דבורה דף טז ע"ב. וכן הוא פשט דברי הט"ז או"ח סי' צה סק"ג. וע' כף החיים סי' צא אות כח. ובילקוט יוסף הלכות תפילה סי' צה עמ' תרסז. והארכנו בזה בשו"ת הוראה למעשה ח"א, מפי ספרים וסופרים).

150 שיעורים נבחרים של הרב יגאל כהן

עכשיו > בדיסק און קי

מלאים בהגשמה עצמית • מוטיבציה
טיפול בדיכאון וחרדות • זוגיות טובה

לפרטים > 03-8000-770

מלאי
עיצמה

לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

שמחת התורה!

מה נוכל לומר ומה נגיד שהחג הזה מזכיר לכל עם ישראל תקופה קשה ולא פשוטה? ישנן משפחות רבות מדי שהקושי שלהם מורגש יום יום שעה שעה ולא מצליחים להתקדם הלאה מחג שמחת תורה ההוא?

אנחנו יודעות כולנו שבורא עולם הוא היחיד שמכיר ויודע את פאזל העולם הזה על בוריו... הוא היחיד והמיוחד שברא את העולם ויודע מה באמת התיקון של כל נשמה שהגיעה לעולם הזה.

אין לנו גם ספק שכל מה שהוא עושה זה לטובה, אנחנו לא מבינות כלום... אין לנו מושג באלפי השנים שהוא מנהל את העולם. אנחנו רק מאמינות שכל מה שהוא עושה זה מדויק, זה לא בטעות.

קשה לקבל, קשה לעכל אבל מי שמאמין הרבה יותר

קל לו להתקדם. זאת האמת. מי שמאמין שהקב"ה הוא טוב ושהנשמות הקדושות שנהרגו על קידוש השם כל המלחמה הזאת נמצאות במקום טוב, ליד בורא עולם, זה מנחם. במעט. השם הוא טוב. רק הוא יכול לנחם. הוא נותן לנו כל כך הרבה מתנות ביום הפשוט... שזה לא הוגן לזכור לו רק את הדין הקשה. הוא כולו טוב וחסד... נזכור לו את זה. ונאהב לקיים את תורתו. נשמח עם התורה הקדושה בחג השמחה הזה... נשמח שנבראנו יהודים, רדופים אבל חזקים, אין עם כמו עם ישראל... חכמים, מאוחדים... כמה חסדים היהודים עושים אחד לשני... אין עם כזה. כולם מעידים. הקב"ה לא נתן עד היום שאף אחד ינצח אותנו... עם כל הכאב

שעברנו ועוברים, אנחנו קיימים. שמחים ורוקדים עם ספרי התורה שמשאירים אותנו שפויים. כי רק מי שלומד את התורה הקדושה ומאמין באמונה שלמה בבורא עולם הוא השמח, הוא השפוי בין כל גלי הדור הזה.

לא צריך להתאמץ כדי לראות את הטוב שבורא עולם נותן לנו, כל אחת תסתכל סביבה ותעריך את הטובות והחסדים שיש לה. למרות הכל. ועכשיו, אותו אבא, רוצה שנשמח, שנרקוד, שנעריך שיש לנו ספר הוראות כזה מתוק וטוב שיועד מה נכון לנפש ולגוף היהודי שלנו. אנחנו עם הנצח. יש סיבה יותר טובה מזו לשמוח?

בירך כל אחד ואחת מאיתנו - באופן אישי, ממעמקי לבו הטהור! בחג שמיני עצרת ושמחת תורה, המנהג הוא שהגברים מעלים לתורה בבית הכנסת את הציבור כולו וכן גם את הילדים הקטנים. כשאנו מעלים את הילדים, הבעלים והאבות לתורה בפרשת "וזאת הברכה", מתרחש דבר עצום: העלייה לתורה מחברת כל אדם ואדם בחזרה לאותה ברכה אישית שבירך אותו משה רבנו לפני יותר מ-3,000 שנה! זו לא עוד קריאת תורה שגרתית, זוהי שעת רצון נדירה שבה נשפכת עלינו ברכה פרטית שמלווה אותנו ואת ילדינו לאורך כל השנה כולה. לא סתם זו פרשת "וזאת הברכה" אז איך אנחנו, כנשים, הופכות להיות הצינור של הברכה הזו?

כדי שהאור העצום הזה ירד לעולם במלוא עוצמתו, הצינור חייב להיות טהור. בשמחת תורה, כשבית הכנסת הומה אדם והשמחה בשיאה, דווקא אז נדרשת מאיתנו זהירות מיוחדת. השמחה הגדולה צריכה לבוא מתוך שמירה על צניעות והפרדה כהלכתה.

כשאנחנו מקפידות על ההפרדה, שומרות על גבולות הקדושה ויודעות לשמוח מתוך צניעות ואצילות, אנחנו בוראות כלי קיבול שלם וטהור. דווקא בזכות הצניעות וההפרדה הזו - שורה השכינה בינינו, ומתוך כך חלה כל הברכה, הישועות והנחת על ביתנו, על ילדינו ועל כל עם ישראל.

שתהיה לנו שמחת חג אמתית, קדושה ומלאה בברכות!

תאריך ארץ
מזכת הרבים
תאריך גולן

"הברכה האישית שלך"

כולנו מכירות את המראה המרהיב של בית הכנסת ביום שמחת תורה - המעגלים, ניגוני הלב, השמחה הפורצת גבולות, הילדים הקטנים שמחזיקים ספרי תורה זעירים ודגלים ומתכופפים לאסוף סוכריות מפיות בית הכנסת אבל האם עצרתן פעם לחשוב מה באמת קורה שם ברגעים הללו? בספרים הקדושים מובא יסוד נפלא: ברגעיו האחרונים, רגע לפני פטירתו, העלה הקב"ה את משה רבנו להר נבו: "ויראהו ה' את כל הארץ ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון" (דברים, לה, א-ב) חז"ל מפרשים שמה שנאמר "עד הים האחרון" היינו גם 'עד היום האחרון', מלמד, שהראה הקב"ה למשה את כל העולם כולו מיום שנברא עד תחיית המתים. הקב"ה הראה למשה רבנו ברוח הקודש את כל נשמות ישראל עד סוף כל הדורות. הוא לא פתר את עצמו בברכה כללית לכולם, אלא

שנאמר "עד הים האחרון" היינו גם 'עד היום האחרון', מלמד, שהראה הקב"ה למשה את כל העולם כולו מיום שנברא עד תחיית המתים. הקב"ה הראה למשה רבנו ברוח הקודש את כל נשמות ישראל עד סוף כל הדורות. הוא לא פתר את עצמו בברכה כללית לכולם, אלא

ארגון "ענפים", בנשיאות הרב יגאל כהן
מזמין אותך לקחת חלק במיזם מרגש של
קירוב לבבות "חברותא טלפונית"
שיחת טלפון שבועית בהתנדבות עם בנות
שמחפשות להתחזק

בזמן הפנוי | בבית שלך | מתאים לכל גיל | ללא צורך בנסיון

לפרטים והתנדבות <
055-6-888-010

להיות עם
בשבילה

שיחה אחת בשבוע
יכולה לשנות חיים שלמים

מפנקסו של מחנך

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום רב' באשדוד

אשריכם ישראל

אני רוצה השבת דווקא כשמיסימים ומתחילים לתת כיוון אחר
כח ועוצמה מסוג אחר ובפרט מה שעברנו בשנים האחרונות.

תיאור נורא הוד ממרתפי האינקוויזיציה מספר על יהודים
שנמתחו על גלגל העינויים וספגו דברי בוז מהכמרים על
אמונתם בה', שכביכול כבר נטש אותם ובחר באומה אחרת.
לחינם אתם מתייסרים בעבורו, כבר לא אכפת לו מכם - לעגו
להם והוסיפו עוד לענותם ביסורים, ואז נשמע היהודי עונה
בקול 'אין' כאלוקינו אין כאדונינו'.

מאין תעצמות הנפש הבלתי נתפסות הללו?

שנים ספורות לפני השואה, ישיבת מיר בפולין, שמחת תורה
תרצ"ד, עם הכנסת ספרי התורה לארון הקודש בשירת 'אשריכם
ישראל', עמד רבי ירוחם על הבימה והסביר את משמעות
המילים אשריכם ישראל לאור דברי משה רבנו בפרשת וזאת
הברכה 'אשריך ישראל מי כמוך', ופירוש רש"י ש'אחרי שמה
פירט את הברכות אמר להם מה לי לפרט לכם, כלל דבר 'הכל
שלכם' - 'הכל שלכם' בא לומר שהקשר שלנו עם הקב"ה אינו
תלוי בכלום, כביכול אין אלטרנטיבה אחרת. וזאת היתה בקשת
משה רבנו 'ונפלינו אני ועמך' שלא תשרה שכיתנו כי אם על
ישראל, בקשה שלא יהיה הקשר של הקב"ה עמנו תלוי בסיבה
כמו נשיאת חן שאם היא נעלמת יסתיים הקשר.

אשריכם ישראל - מאושר הוא לשון קיום ותוקף, אף אם חלילה
איננו ראויים, הקשר שלנו מאושר ותקף לנצח, לעולם לא
יעזבנו, לעולם לא נעזבנו.

זאת הסיבה - שכשלמד הקב"ה תורה עם משה היה משה
משכחה עד שנתן לו הקב"ה במתנה. מתחילה היה הלימוד
עם משה מצד מעלתם הנשגבה של ישראל באותה שעה, אבל
באופן הזה יש סיכון גדול שיאבדו את התורה אם חלילה ירדו
מדרגתם וממעלתם, לכן נתנה התורה כמתנת חינם בלי סיבה
וטעם, וככזאת אינה תלויה במצב, ולכן אנו בטוחים לעולמים
שאף אם איננו הגונים וראויים עדיין הקב"ה בוחר בנו.

אשריכם ישראל - כשם שהתורה היא נצחית, כך ברכות משה
הם נצחיות, כך הקשר שלנו עם התורה ועם נותנה הוא נצחי.
עם התחושה המרוממת הזאת אנו יכולים לצאת בבטחה אל
החורף הקר והחשוך ולמלא אותו בחמימות של אמונה יוקדת

אומנות האהבה

הרב רפאל אוהיון
מחבר הספר "הבודד והשותפה".

לסיים כדי להתחיל מחדש

"אצלנו שום דבר לא באמת נסגר, הכל תמיד פתוח למשפט חוזר", אמרה מיכל
בקליניקה בחצי חיוך מיואש. רועי ישב מולה, שילב ידיים בהפגנתיות, ושלף
מהזיכרון את רשימת העוולות ההיסטוריות המלאה - כולל תאריכים מדויקים,
ציטוטים ומשפטים פוגעניים שנאמרו לפני חמש שנים. הם הגיעו אליו לא כי היתה
להם דרמה אקוטית כרגע, אלא כי המשקלים של העבר פשוט חנקו להם את ההווה.
בכל פעם שהתחיל ויכוח קטן על שטיפת כלים או סידורים, הפנקס הזוגי נשלף, והם
חזרו לגלגל את אותו תקליט ישן, מתיש ושרוט.

בטיפול זוגי, פנקסות היא רעל שקט ומכרסם. כשבני זוג אוגרים משקעים ולא
יודעים לשים עליהם נקודת סיום אמיתית, הקשר הופך לזירה מתוחה של חובות
עבר. הבעיה היא שכשאתה עסוק בלהוכיח כמה בן הזוג פגע בכך אתמול, אין לך
שום פנאי רגשי לפגוש את בן הזוג של היום. אנו ננעלים בתוך דעות קדומות,
מניחים שאנחנו כבר "יודעים בדיוק מה הוא יגיד ואיך הוא יגיב", ומאבדים לחלוטין
את היכולת לראות את השני בעיניים רעננות, סקרניות ואהובות.

בשמחת תורה אנו פוגשים אקט רוחני ופסיכולוגי גאוני. ברגע שבו אנו מגיעים
לפסוק האחרון של ספר דברים - "לעיני כל ישראל" - אנחנו לא יוצאים לחופשה,
לא מרימים ידיים ולא נעצרים לנוח על זרי הדפנה. באותה שנייה ממש, בלי שום
פער או הפסקה, אנחנו גוללים את הספר חזרה ופותחים את התורה מחדש במילה
הראשונה: "בראשית". החיבור המיידי והרציף הזה בין הסוף להתחלה מלמד אותנו
יסוד אדיר: סיום אינו רק חתימה של העבר, הוא התנאי ההכרחי להתחדשות.
התורה מזכירה לנו שגם ספר שקראנו מאה פעמים יכול להילמד מחדש בדיוק
באותה תשוקה וסקרנות, אם רק נסכים לגשת אליו בלב פתוח.

כדי להביא את התחדשות ה"בראשית" לתוך הבית, אנו חייבים להעז ולסגור את
הפנקסים הישנים. סגירת פרק זוגית אינה אומרת שמה שהיה נמחק או לא כואב,

אלא שאנחנו בוחרים לא לנהל את החיים של
היום דרך המשקעים של אתמול. החליטו
ליצור "חנינה זוגית": שורפים את שטרות החוב
הישנים ומשחררים את הוויכוחים הלא-פתורים
שנשחקו מרוב שימוש. במקום להניח שאתם
מכירים כל פינה בנפשו של בן הזוג, תביאו
לקשר סקרנות של התחלה חדשה. תשאלו
שאלות חדשות, תביטו בו בעיניים נקיות
מתסכולי העבר, ותזכרו שכל יום הוא הזדמנות
להתחיל את סיפור האהבה שלכם מחדש.

טעמי + המקרא

הרב אלדד נגר
מנהל רוחני בישיבת "יגל ליבי"

חג שמיני עצרת שמחת תורה

מובא במדרש שבחג סוכות מקריבים קורבנות
בבית המקדש כנגד אומות העולם, ולאחר חג
הסוכות, ביקש הקב"ה מעם ישראל, בני רוצה אני
יום אחד שתעצרו איתי, ונשמח יחד בלי אחרים,
משל למלך שחגג עם בני ביתו שריו ועבדיו,
ושגמרה המסיבה, ביקש מבניו, עיצרו עימי עוד
יום אחד, שיוכל לשמוח רק איתכם, כך אנו חוגגים
שמיני עצרת, שעוצרים עם הקב"ה עוד יום אחד רק
אנחנו.

כל המתבונן מבין, שאבינו שבשמים רוצה שבחג זה,
נבין את אהבתו העצומה אלינו. שאפילו הפריע לו שהוא
לא היה איתנו ביחידות, הוא רצה להיות איתנו לבד, כדרך
החתן שהוא רוצה להיות רק על כלתו לבד בלי עוד אורחים,
להעצים את האהבה. דהיינו בסוכות קבלנו השגחה פרטית,

אבל לא ברור אם זו השגחה שנובעת מאהבה או משיקולים
אחרים, בשמיני עצרת הקב"ה מגלה לנו שכל הנעשה, החל
מפסח שהוציאנו ממצרים, ועד לשבועות שנתן תורה, הכל זו
אהבה צרופה, ורצון עז להיטיב לנו שאנו בניו אהוביו.

ולכן אין בחג הזה שום סממן מסוים ארבע מינים או
מצות ומצוות, אלא רק להתבונן בקרבת ואהבת ה'
בלבד.

ולא לחינם הצטרפה לנו לשמחה זו גם שמחת
תורה שהגיע בשלב מאוחר יותר על ידי תקנת
החכמים, כי רק כאשר ברור לנו שהקב"ה אוהב
אותנו באמת אז אפשר לשמוח בתורה, כי אנו
מבינים שהתורה באה לטובה מאבא אוהב לתת
לנו חיים טובים ושמחים, ואפילו שהיא נראית
מגבילה לפעמים, אבל הכל טובה גמורה, ולכן
אנו שמחים בתורתנו הקדושה.

כדי שיהיה לאדם חיים טובים, בלי עצבות פחדים
או כעסים, צריך שידע כמה יסודות עיקריים כמבואר
בשער הבטחון, שהקב"ה כל יכול, ורק הוא משגיח
עלינו, והוא אוהב אותנו אהבת אמת, וירחם עלינו תמיד,
וידוע כל צרכינו תמיד, אז האדם שליו ולא נלחם עם אנשים,
ולא נלחץ מהמציאות, וידוע שהכל לטובה, ויראה בסוף מה
היה טוב בכל דבר קטן או גדול שעבר. וזאת זה לומדים אנו
מחגי תשרי, וניקח איתנו לכל השנה.

הנציגים של הרב

רב גדול צדיק ומפורסם הגיע לביקור בעיר. המונים צבאו על בית המדרש כדי לשמוע את דרשתו. הרב דיבר בלהט על מעלת גמילות חסדים, על נתינה ללא גבולות ועל אהבת ישראל שפותחת שערי שמים

בקצה הקהל עמד יצחק, יהודי פשוט שעבד בעמל כפיים. דברי הרב פילחו את לבו והציתו בו התרגשות עצומה. כשהקהל החל להתפזר, אור יצחק אומץ, ניגש לרב ושאל בהיסוס: "כבוד הרב, דבריך נגעו בי, ואני משתוקק כל כך לקיים בך מצות הכנסת אורחים ואהבת ישראל. התואל להתארח בביתי לסעודה?"

הרב חיך והשיב: "לצערי זמני קצר ולא אוכל להגיע בעצמי, אבל אם תערוך את שולחןך, נציגי יגיעו אליך ותביא להם מן המאכלים שתכין".

יצחק המאושר מיהר אל השוק וקנה בשר ומצרכים משובחים, והגיש לאשתו שתכין מהם מטעמים.

לפתע נשמעה דפיקה. בפתח עמד זקן מורעב ותשוש. יצחק לא היסס, הוא הגיש לו מהמנות עד ששבע.

ובינתיים, שוב דפיקה. הפעם עמדו בפתח בחורים שאספו תרומות להכנסת כלה עבור חבר יתום. יצחק תרם, וארז עבולם כמה עוגות ומאפים שאפתה אשתו.

לקראת ערב, הוא הבחין מבעד לחלון באדם עני ששכב על ספסל. רחמיו נכמרו, הוא ניגש אליו, עטף אותו בשמיכה, והגיש לו את המנות ששמר לרב כדי לשלוח עם נציגיו.

יצחק שב הביתה וצנח אל מיטתו באכזבה עמוקה.

'כל כך רציתי לקיים את דברי הרב', הרהר נוגות, 'למה הרב לא זכר לשלוח את נציגיו? למה הפסדתי את מצוות גמילות חסד היקרה?'.

לפתע נפל לו האסימון. הוא התיישב על מיטתו וחשב: הלוא הרב דיבר על גמילות חסדים ואהבת ישראל. לאהוב את הרב זו לא חכמה. כל אחד רוצה לכבד את החכמים. הגדולה היא לאהוב כל אחד מישראל, לגמול חסד גם עם האדם הפשוט, עם העני המסכן והלא מוכר - וזה בדיוק מה שעשיתי היום. אם כן, כנראה שאלו הנציגים שאליהם התכוון הרב - שאגיש להם את המזון כדי שהם יאכלו, ולא כדי שיאכילו אותו לאהוב רק אנשים מכובדים ולגמול חסד רק עם אנשים נכבדים, אין זה מעיד על אהבת ישראל - אלא אם כן קוראים לך ישראל... תחשבו על זה.

מונדיאל של החיים

שאיפה זה דבר מעולה. בן אדם חייב להיות מונע ממטרות, משאיפות ומרצונות להתקדם במהלך חייו. אפשר לומר בזהירות, שאדם אינו יכול להתקדם אם אין לו יעד כלשהו שאליו הוא חותר להגיע. אדם ללא מטרות הרי הוא דומה לאדם שיושב ברכבו ומתחיל בנסיעה ללא שום יעד מוגדר. אמנם הוא יכול לחלוף על פני רחובות וערים שלמות, אך הוא אינו מתקדם לשום מקום. כך בדיוק האדם החי עשור שנים בעולם הזה ללא שאיפה ומטרה: הוא אמנם קם בבוקר, אוכל, עובד, ישן, ושוב מתעורר לבוקר שלמחרת, אך שום התקדמות ממשית במהלך חייו אינה נמצאת. הנקודה שעלולה להיות רגישה, ולעיתים אף מסוכנת בשאיפה, היא כאשר האדם אכן שואף, אך מאבד את שמחת חייו במהלך הזמן שבו מטרותיו עדיין לא התגשמה. בכל רגע נתון הוא משווה את חייו הנוכחיים לעומת חייו העתידיים, לאחר השלמת שאיפתו, ואינו מרגיש טעם בחייו מגודל החיסרון ומהיעדר הגשמת משאלותיו.

אדם כזה טועה ואף מפספס חלק נכבד מחייו. שהרי חייו יכולים להיות יפים וטובים, אך בהשוואה השגויה שהוא עושה, הוא מרגיש את הטעם החסר. לעיתים הדבר יכול להגיע לדוגמאות קיצוניות, כאשר בני אדם שחיים חיי עונג כביכול, מגיעים לדכדוך עמוק בגלל חוסר מסוים בחייהם. בדיוק כפי שהגדיר המן הרשע: "וכל זה איננו שווה לי". בזמן שהמן הרשע היה מלא בכל טוב, בכסף, בכבוד ובמעמד נחשב הוא התעסק אך ורק במרדכי היהודי, שהחליט שלא לזרוע ולא להשתחוות לפניו.

לפני תקופה קצרה שבה חלק נכבד מרחובות מדינת היהודים היו ריקים מאדם, כולם היו בציפייה גדולה לניצחונם של שחקן הכדורגל המפורסם, במסגרת משחקי המונדיאל. אותה תקווה ואותה ציפייה התנפצו בהפסד, מה שגרם לאותו שחקן להתייפף בבכי קורע לב ולשכב על הדשא כילד המסרבל לעזוב את גינת המשחקים. אם אדם מן השורה, שאינו מכיר את השחקן ואת המתרחש על הדשא, היה מבחין מהצד בסיטואציה שכזו, בוודאי היה בטוח בדעתו שאותו אדם כנראה התבשר בבשורה רעה, איבד את הוריו או הפסיד את כל כספו וכעת נשלח לגור ברחוב.

מי שמכיר אותו יודע שהוא חי חיי פאר והדר, בעל נכסים לרוב ושפע גדול וחריג מאוד. אך באותם רגעים של בכי, באותם רגעים שבהם אותה שאיפה לא התממשה, היה נראה שהוא שכח את הכל. כל כולו התרכז רק באותו הפסד, מה שגרם לבכי ועצב עוצמתי כל כך. לפני שנדון אותו, אנו צריכים לזהות את ה"שחקן הקטן" שיש בתוכנו - את אותו יצר שגורם לנו לבכות ולהתמרמר על כישלון מסוים, תוך כדי התעלמות מוחלטת מכל הטוב העוטף אותנו ומכל המתנות הגדולות שבזר עולם שלח אלינו עד היום.

אם רגע לפני שאנו בוחרים להתלונן או לבכות, נזכור כמה טוב ומתנות יש לנו, נבין שהבעיה בטלה בשישים.

שבת שלום

ניתן לשלוח הארות והערות על מאמר זה במייל - karovrachok1@gmail.com

הצטרף להפצת עלוני השבת ותן לעוד משפחות ליהנות מהתוכן ולהתחזק - בזכותך!
|03-8000-770|

רוצה לראות ברכה בחיים זכה את הרבים

עלון "יגל ליבי" מלא בתכנים מחזקים ומשמחים, מכניס אור לבית ומחמם את שולחן השבת

המטבע ההפוך: הסוד שמחזיק את הבית

בספר תהילים מברך דוד המלך את מי שבונה את ביתו על אדני התורה: "יגיע פפיק כי תאכל אֶשְׁרִיךְ וְטוֹב לָךְ" (קכח, ב). חז"ל מסבירים: "אשריך" בעולם הזה, "וטוב לך" לעולם הבא.

הברכה האמיתית בוגיות אינה מגיעה מתנאים חיצוניים או מעושר, אלא מהגיעה המשותפת, מההשקעה ההדדית ומהיכולת להבטיח על בן הזוג בעין טובה. סיפור מדהים מהחיים ממחיש זאת היטב. זוג צעיר שהחל בתהליך של התחזקות וקירוב, חווה קשיים כלכליים קשים בתחילת דרכו. הבעל עבד שעות ארוכות ובקושי הצליח להביא פרנסה הביתה, והאשה הרגישה את כובד המשקל והבדידות. באחד הימים, הבעל חזר הביתה מותש לחלוטין, וברגע של חוסר תשומת לב, הפיל ושבר כד נוי יקר ערך שהאשה קיבלה בירושה מסבתה.

הבעל קפא על מקומו, נסער ומפחד מהתגובה שתבוא. הוא ידע כמה הכד הזה חשוב לה. אשתו נכנסה לסלון, ראתה את הריסים על הרצפה, והביטה בפניו הנפולות של בעלה. היא נשמה עמוק, ניגשה אליו, ואמרה בחיוך: "ברוך ה' שהכד נשבר ולא אתה. כד אפשר להחליף, אבל את הבריאות והשלום שלך שום הון שבעולם לא יקנה".

באותו רגע, הבעל הרגיש כיצד עול כבד יורד מכתפיו. השתיקה והוויתור של אשתו לא היו רק אקט של נחמדות, אלא ביטוי של צניעות הלב ואמונה עמוקה. היא בחרה לשים את האדם לפני החפץ, את הנשמה לפני החומר.

זהו המסר העצום עבורנו בבניית זוגיות יהודית אמיתית. קל מאוד ליפול לכעס, להאשמות ולדקדוק בטעויות של השני. המבחן האמיתי הוא לדעת להפוך את המטבע, לדון לכף זכות ולזכור שבן הזוג שלנו הוא השותף שלנו לחיים, ולא היריב.

כשמכניסים את הקדוש ברוך הוא לתוך הבית, ולומדים לוותר ולכבד באמת, זוכים שהשכינה שורה ביניהם והבית הופך למקור של ברכה, שלום ושמחה נצחית.

חירוק לנוער

הרב דוד פרייז
ראש "מרכז התחברות" ר"ג
תשועה ברב יועץ

הריקוד האמיתי שלך

לפני כשנתיים הומינו אותי למסור שיעור תורה בביתו של יהודי עשיר ומפורסם. כשהגעתי, הבית היה מלא מפה לפה, אך את בעל הבית לא מצאתי. לאחר בירור קצר התברר שהוא יושב מאחורי סורג ובריח והשיעור נועד בעצם להצלחתו וליציאתו מהירה מכותלי בית המעצר...

לאחר השיעור ניגשה אליי מנהלת המשרדים של העשיר וסיפרה לי על רצף המאורעות שהובילו למעצרו ובאותה נשימה ביקשה בכל לשון של בקשה שאסע אליו לבית המעצר כדי לעודד את רוחו הנכאה.

כמובן, מיד לאחר שסידרו לי את הכניסה לבית הכלא, התייצבתי מול העשיר, כאשר זכוכית עבה מפרידה בינינו, ודרך שפופרת התקשורת ניסיתי לשכנע אותו שהקב"ה לא עושה לו רע, אלא יש לו מהלך מתוכנן בקפידה להביא אותו למקום הרבה יותר טוב מהיום.

התברר שדבריי נפלו על אוזניים ערלות. הבחור שהמצוקה צעקה מתוך עיניו, התחיל להזדעק ולהטיח האשמות כלפי מעלה: מדוע אלוקים שם אותי פה? וכי לא תרמתי מספיק למוסדות תורה? וכי לא מספיקים לו מאות המשפחות שהוצאתי ממעגל העוני? למה דווקא עליי הוא בא??? (כלשוננו...) תעשה לי טובה תוציא אותי מפה אני רגיל לחיים אחרים לגמרי, יש לי ילדים שמחכים לי בבית! יש לי עסקים שיכולים להתרסק אם אני לא שם! יש לי כל כך הרבה דברים לסגור ולא מתאים לי לבלות פה אפילו עוד לילה אחד בחבורת הפושעים והאספסוף האריתראי שנמצא כאן...

לאחר כחצי שעה של שיחה ולאחר אין סוף הפצרות יצאתי במפחי נפש ובהרגשה כבדה לאור ההבנה שהוא הולך להישאר עוד הרבה זמן במקום הגרוע הזה בשל אטם לבו.

עברו מעל שנתיים והנה שוב פעם קיבלתי טלפון בבקשה שאגיע לשיעור תורה באותו הבית...

הגעתי, והפעם בעל הבית כבר היה... הוא השתחרר לפני כמה ימים, ועכשיו הבנתי כבר למה הוא השתחרר: עננה של קדושה אפפה אותו, כיפה עיטרה את ראשו, מראה של כניעה ואהבה נשפך מעניו, הוא הבין את המסר!!! ובאמצע השיעור קיבלתי את החתימה: הוא עצר אותי באמצע דבריי ובפני כל הציבור אמר: היה איתי בחור דתי בבית המעצר שלימד אותי כל יום כמה שעות תורה, חבל שלא הקשבתי לך באותו היום שזכוכית העבות חצצה בינינו...

אחיי ואחיותיי, השבוע נזכה לרקוד סביב ספר התורה. וכדי שהריקוד יהיה שלם ואמיתי עלינו לדעת שמקור השמחה הישועות וההצלחה שלנו בחיים נובעים אך ורק מתיקון המידות שלנו. כי עינינו הוראות שבורא עולם לא נותן מנוחה לאדם שמידותיו אינם עולות בקנה אחד עם המוסר האלוקי, וכשאדם לא מבין את זה בורא עולם מזיז אותו ימינה ושמאלה כדי ליישר אותו.

חג שמח

ניתן לשלוח שאלות לרב בנושא < anafeam3@gmail.com

התורה שמחה בחיים

שבת שלום חברים,

אנו נמצאים עכשיו בחג גדול ושמח ביותר לכל יהודי ויהודיה - חג שמחת תורה. זהו החג שבו אנו שמחים על המתנה הגדולה ביותר שנתן לנו הקדוש ברוך הוא - התורה הקדושה.

התורה הקדושה היא לא רק ספר של הלכות ודינים, אלא ממש "ספר הוראות היצרן" לחיים טובים, נכונים ומאושרים. היא מלמדת אותנו איך לחשוב, איך להתנהג ואיך לבנות חיים מלאים באמונה ובשמחה.

ופרקי אבות שאנו לומדים כאן במדור בכל שבת, הם בדיוק הדרך להבין איך לקחת את דברי התורה ולהכניס אותם למעשה בחיי היום-יום שלנו.

לדוגמא, חז"ל אומרים: "עשה לך רב, וקנה לך

הרב יהונתן פרטוש
רב בישיבת "יגל ליבי"
וראש מדרשיית ענפים ב"ב

חבר, והיו דן את כל האדם לכף זכות". אין זו רק אמירה יפה, אלא דרך חיים. כאשר יש לי רב שמדריך אותי, ובכל התלבטות אני פונה אליו ומקבל את עצתו - הדרך שלי בחיים נעשית ברורה וטובה יותר.

וכאשר אני דן כל אדם לכף זכות, אני זוכה לחיות חיים רגועים ושמחים יותר. אני מבין שלא כל אדם שבא מולנו בקושי או בחוסר נעימות באמת רוצה לפגוע בי, אלא לפעמים עובר עליו משהו שמקשה עליו והוא מגיב בצורה לא נכונה.

כך, בכל משנה ומשנה בפרקי אבות, אנו מקבלים כלים לחיים נכונים וטובים. וככל שנלמד יותר את התורה הקדושה ונחיה על פיה, נזכה להרגיש את השמחה האמיתית שהיא מביאה איתה.

שבת שלום ומבורך

עלילות יגל וסבא דניאל

כותב: הרב אברהם יצחק

תקציר מעמוד 2:

תקציר מעמוד 2 קמה של תומר יוצאת לדרך. הוא מארגן חרם אכזרי על אבות הילדים מתחמקים ובוחים. יגל נאלץ לנתק לאביתר את השיחה בפנים רק מפחד החרם.

נראה אותך

דול

חידה

על מי נאמר: "זקן בא בימים"?

תשובה מפרשת ראה יונה הנביא.

הילד/ה הזוכה משה דניאל מירושלים

יודעים את התשובה? שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס

anafeamalon@gmail.com

תומר, האם זה נכון שארגנת חרם בכיתה?

אני? מה כתאום! לא צייתי שום חרם

יש מיד למשרד המנהל! יש לו משהו חשוב לומר לך.

תומר, אני מזועזע ממה שאביתר מספר. האם אסרת על הכתה להתחבר אותו?

ה... המנהל? האם קראת לי?

שקר ונזבו תקראו ליגל, הוא בצצמו יציד שלא צייתי שום דבר! מה? אכלי גל בצצמו אמר לי אתמול שזה הוא!

שלא תצד לפתוח את הפה!

יגל, האם זה נכון שתומר אסר עליכם לדבר עם אביתר?

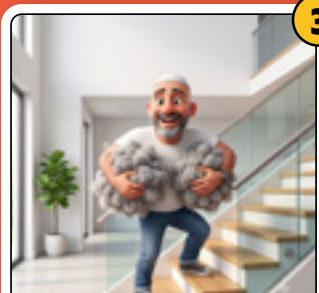
יגל, יש מיד למשרד המנהל.

אני לא מאמין ששקרת!

אממ... לא ידוע לי שתומר קשור לחרם כלשהו.

3

אני רק לוקח אותם לחדר אשפה

2

קיבלתי קידום ביום הראשון שלי בתפקיד

1

אל תדאגו לו- הוא מרגיש מצוין

פרשת שבוע וזמן

שמחת תורה

הָיָה פַּעַם יָלַד שְׁקֵבֵל סֵפֶר יָפֶה בַּמִּתְנָה. בַּהֲתַחֲלָה הוּא קָרָא כָּמָה עֲמוּדִים וְאָמַר: "זֶה נֶחֱמָד." אָבֵל כָּכֵל שֶׁהַמְּשִׁיךְ לִקְרֹא, הוּא הִתְלַב יוֹתֵר וְיוֹתֵר!

כְּשֶׁהִגִּיעַ לְסוֹף הַסֵּפֶר, הִילֵךְ הָיָה כֹּךְ מֵאֲשֶׁר שֶׁהִתְחִיל לִרְקֹד. "זֶה הַסֵּפֶר הַכִּי מְדֻהִים בְּעוֹלָם!" הוּא צָעֵק. "אֲנִי רוֹצֶה לִקְרֹא אוֹתוֹ שׁוּב מֵהַתְּחִלָּה!"

וְאֵלֶּה הָיוּ גֵלֵּה מִשְׁהוּ נִפְלֵא - בְּכָל פַּעַם שֶׁקָּרָא אֶת הַסֵּפֶר שׁוּב, הוּא גֵלֵּה דְבָרִים חֲדָשִׁים שְׁלֵא שָׁם לֵב אֲלֵיהֶם בְּפַעַם הָרִאשׁוֹנָה!
זֶה בְּדִיקָה מֵה שְׁקוּרָה עִם הַתּוֹרָה שֶׁלָּנוּ!

בְּחֹל הַמוֹעֵד סֹפּוֹת אֲנַחְנוּ מְמַשִּׁיכִים לְשֹׁמֵחַ בִּסְפָה וּלְהַרְגִישׁ קְרוֹב
לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. כָּל יוֹם אֲנַחְנוּ מְגִלִּים עוֹד מִשְׁהוּ יָפֵה - חֲדוּשִׁים
עַל אֲרֻבַּת הַמִּינִים, הַסְפָּה שְׂמֵגָה עֲלֵינוּ, הַמְשַׁפְּחָה שֶׁמְכַנְסֵת יָחַד.

ואז מגיע שמחת תורה - הרגע הכי מיוחד!
זה כמו הילד שסים את הספר. אנחנו מסימים לקרא את התורה

כִּלְהָ, מֹשֶׁה רִבְּנוֹ נִפְטָר, וּמִיד
אַחַר כֵּן אֲנַחְנוּ מִתְחִילִים
מַחֲדֵשׁ - "בְּרִאשִׁית בְּרָא
אֱלֹהִים".

אֲנַחְנוּ רוֹקְדִים עִם סַפְרֵי
הַתּוֹרָה, שְׂרִים וּשְׂמִחִים
כִּי גֵלִינוּ: הַתּוֹרָה הִיא כְּמוֹ
הַסֵּפֶר הַכִּי מְדַהֵם בְּעוֹלָם -
אֲפֹשֶׁר לִקְרֹא אוֹתָהּ אֵינְסוֹף
פְּעָמִים וּתְמִיד לְמַצֵּא בָּהּ דְּבָרִים
חֲדָשִׁים!

יְלָדִים יְקָרִים, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
רוֹצֵה שְׂנֵבִין שֶׁהַתּוֹרָה הִיא חַיָּה
וּמְלָאָה בְּהַפְתָּעוֹת.

וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לָנוּ אֶתְּהָבָה לַתּוֹרָה, כַּחַ לְלֹמֵד דְּבָרִים חֲדָשִׁים, שְׂמֵחָה שְׂמַתְחַדֶּשֶׁת כָּל יוֹם, וְחִכְמָה שְׂגֹדֶלָה כָּל הַזְּמָן.

שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג שִׁמְחָה

מצאו 10 הזד'ר'ם

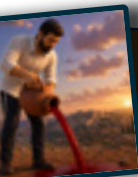
מה

הפסוק למען צפורה

הילד/ה הזוכה

שרה כהן
מנתניה

תשובה מפרשת ראה:

"רק הדם לא תאכלו על הארץ
תשפכו כמים"

יודעים את התשובה

שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

מגיש: הרב
מאור חוביבה

סיפורי צדיקים

שלח לחמך על פני המים

יום בהיר ונעים, טייל לו על שפת הים הגדול רבי אלעזר בן שמוע. ראשו היה אחוז במחשבות גבוהות ובשגנון ולמוד מתמשך. והנה הביט הוא אל עבר הים וראה בין הגלים הגבוהים ספינה שטובעת בלב ים. לאחר זמן משך הבחין באדם אחד שאחוז בכתית עץ שנשברה מהספינה ונאבק בגלים שסחפו אותו אל חוף הים הגדול. בגדיו היו קרועים וחולשה גדולה היתה על פניו. כשהגיע לחוף הסתתר בין האבנים שהיו על החוף מרב בושה על בגדיו הקרועים. ליד החוף עברו להם המונים של אנשים שחלקם טילו להם וחלקם הלכו למסחר, אותו אדם שהסתתר התחנן אליהם ובקש שיתנו לו בגד להתכסות בו. מדבריו נשמע שנכרי היה, ובגלל זה רב האנשים שעברו לידו התעלמו ממנו ולא התיחסו אליו, עד שהתקרב אליו רבי אלעזר בן שמוע. וכששמע את קול תחנונו הסיר מעליו את גלימתו המפארת וכסה בה את אותו גוי אמלל לקח אותו לביתו ונתן לו לאכל ולשתות, וגם מקום לנח בו מטרח הדרך הארפה והקשה. לאחר שאכל ונח לו, התעורר וקם על רגליו, רבי אלעזר בן שמוע נתן לו בגדים במתנה, ואף הוסיף לו צרור מטבעות של מאתים דינרים ולוה אותו לדרך חלפו שנים ואותו גוי עלה לגדלה והפך לקיסר רומי. הוא זכר את אכזריותם של היהודים שהתעלמו ממנו כשהיה בשעת צרה בחוף הים, והחל לגזר גזרות קשות על היהודים, עד שביום מן הימים גזר גזרת מות על כלם היהודים לא ידעו מה לעשות, ובפחד גדול פנו לרדם - רבי אלעזר בן שמוע, שילך לאותו קיסר ויתחנן אליו לבטל את הגזרה ונתנו לו ארבעת אלפים זהובים

שיתן אותם לקיסר לרכך את כעסו כשהגיע אל ארמונו של הקיסר, בקש מהשומרים לתת לו לכנס לשאל לשלומו של הקיסר, וכשנכנס מיד וזה אותו הקיסר שהזו היהודי היחיד שהציל אותו בשעת מצוקתו. מיד קם מכסאו וכבד את רבי אלעזר בכבוד גדול. ושאל: "מדוע טרח הרב טרחה גדולה לבוא לכאן?" אמר לו הרב: "באתי לבקש ממך שתרחם על היהודים, ותבטל את הגזרה, אפילו שהם לא רחמו עליך. והנה הם הביאו ארבעת

אלפים זהובים כפר לנפשתיהם." אמר לו הקיסר: "את הכסף הזה תקח לך, ואני מבטל את הגזרה רק בזכותך. כי אתה זה שהכנסת אותי לביתך ורחמתי עלי ועל שפסית אותי בבגדיך, תכנס לבית אוצרותי ותקח לך שבעים חליפות יקרות ומשפחות." אז הבין רבי אלעזר בן שמוע את הפסוק:

"שלח לחמך על פני המים פי ברוב הימים תמצאנו". שמעשה קטן שאדם עושה יכול להביא ישועה גדולה לכלם

שמואל
קורייב

נפלאות הבריאה

אי-אי - המקיש על העצים

הקבוע שוחק

אותו. הוא אוכל

גם פרות, זרעים

וגוזים. ביום הוא

נח בקו עגל הבנוי

מעלים וענפים.

האי-אי מלמד אותנו לא לשפט בריה לפי מראה: גם

ביצור המשנה ביותר אפשר לראות את חכמת השם ואת

נפלאות בריאתו.

בלילות מוגסקר יוצא האי-אי לחפש מזון. מראהו משנה: עינים גדולות, אזנים רחבות, זנב שעיר ואצבע אמצעית דקה וארכה. אך כל פרט בגופו מגלה תכנון מפלא מחכמת הבורא יתברך.

האי-אי איננו מכרסם, אלא למור מסדרת הפרימטים. הוא הפרימט הלילי הגדול ביותר בעולם, והמין החי היחיד במשפחתו.

כדי למצא זחלי חרקים המסתתרים בתוך העץ, הוא מקיש על הגזע באצבעו הדקה ומקשיב לצליל. אזניו הגדולות מסיעות לו להבחין בהבדלים זעירים בקול. כשהוא מגלה חלל, הוא מכרסם פתח, מחדיר את אצבעו הגמישה ושולח את הזחל.

גם שניו מיחדות: השניים הקדמיות ממשיכות לצמוח כל חייו, והכרסום

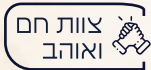

יגל ליבם בהתורה

**תומכים בלימוד התורה
ושותפים בזכויות לנצח**

צוות ישיבת "יגל ליבי"
בראשות הרב יגאל כהן שליט"א
פועל רבות במתן מעטפת חמה
ומכובדת כדי שבחורים יוכלו ללמוד
תורה לשמה באהבה

צוות חם
ואוהב

ארוחות
מפנקות

בניין חדש
מפואר

החלק שלך בנצח <
03-8000-770

הם מתפללים להצלחתך גם כשאתה יגל

אתפיס באחזקת תורה!

מעל 180 אברכים לומדים בבניין "יביע אומר"
ואתם יכולים להיות חלק מזה!

לזכויות נצח חייגו < 03-8000770

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

ניהול: תמר חכם | עורך לשוני: אביתר הלל | ניקוד: שמואל קורייב | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

העלון מוקדש להצלחתם של כל חיילי צבא ההגנה לישראל ולרפואתם של הפצועים
להקדשת העלון חייגו < 03-8000770

לזיווג הגון
ספיר בת שרונה

לעילוי נשמת
סופי בת אסתר

לעילוי נשמת
רפאל יעקב ישראל חי בן איריס

לעילוי נשמת
אברהם בן זולכר

נר תמיד
לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה